

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ТА
АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ**

**СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ**

Матеріали

VII Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції

06 листопада 2020 року

Одеса
ОДУВС
2020

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0
С764

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Стан та перспективи розвитку адміністративного права
України: матеріали VII Міжнар. наук.-практ. онлайн-конф.,
764 м. Одеса, 06 листопада 2020 р. – Одеса : ОДУВС, 2020. – 138 с.

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0

© ОДУВС, 2020

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Коропатов О.М., к.ю.н, доцент, професор кафедри (Одеський державний університет внутрішніх справ, м.Одеса, Україна)

З перших років незалежності нашої держави й до сьогодні частими є масові порушення законності в усіх сферах життя суспільства, всюдозволеність у поведінці багатьох осіб, у тому числі й посадовців. Прорахунки, допущені під час реформ, послаблення державного та громадського контролю над злочинністю, відсутність необхідної законодавчої бази перетворили загрозу корумпованості багатьох сфер суспільного життя на реальність[1, с.11].

Упродовж останніх десятиліть питання запобігання корупції залишаються одними із пріоритетних завдань держави, але розроблена і діюча система заходів протидії цьому негативному суспільному явищу не дає очікуваних результатів.

В Україні запроваджено суворі правила щодо декларування майна, доходів і фінансових та інших інтересів публічними службовцями, а також створено спеціальні органи контролю в цій сфері. Під антикорупційний контроль поставлена діяльність політичних партій і політичних рухів.

В економічній сфері відкрито інформацію щодо власників та керівників юридичних осіб. Було суттєво спрощено процедури конфіскації майна у фізичних та юридичних осіб, які не можуть довести на законній основі, що воно отримане легальним шляхом. Як зазначається, демократія є ефективною, тільки якщо народ довіряє тим, хто урядує, а ця довіра невідворотно втрачається, коли високопосадовці та їх призначенці займаються діяльністю, що викликає підозру [2, с. 4].

В сучасних умовах корупція стала чинником, який реально загрожує національній безпеці, демократичному розвитку держави та суспільства, конституційному ладу, руйнує моральні та суспільні цінності, дискредитує державу на міжнародному рівні. Передусім державні організації мають зрозуміти, що корупція є надзвичайно небезпечним явищем. І лише усвідомлення цієї небезпеки зумовлює необхідність створення ефективного національного антикорупційного законодавства, розробки антикорупційної політики та відповідних заходів.

Антикорупційна політика – це постійно здійснювана, систематична, цілеспрямована діяльність держави у тісній співпраці з інститутами громадянського суспільства, що полягає у розробці, удосконаленні та реалізації стратегічних засад і тактичних заходів, спрямованих на усунення або блокування причин та умов корупції, удосконалення юридичної відповідальності за корупційні правопорушення та формування антикорупційної культури [1, с.17].

Загальний аналіз антикорупційної проблематики ґрунтується на тому, що корупція, насамперед, розглядається у площині таких основних вимірів, як культура, політика та економіка. Якщо та чи інша країна має суттєві проблеми з корупцією, то це свідчить про глибокі ускладнення в сфері культури соціальних відносин, в організації політики та економіки. Вказане вище, дає можливість визначити, що, основні завдання з питань запобігання корупції має формулюватися не в рамці «знищення корупції», виключно, примусовими методами, а у форматі стратегічного підвищення загальної ефективності, справедливості та законності держави [3].

Досвід запобігання корупції дає можливість констатувати, що в оцінці стану корупції в конкретному суспільстві домінує саме зовнішній фактор. Країни більш високого економічного розвитку визначають стан корумпованості соціального середовища слабкіших країн, виходячи із своїх критеріїв і свого розуміння належного врядування [4, с. 2].

Вказані аспекти є важливими при формуванні антикорупційної політики у сучасній демократичній державі. Вони фактично складають базові засади загального стратегічного розуміння у цій справі. Під час формуванні національної антикорупційної політики необхідно, насамперед, орієнтуватися на потреби соціальної системи в цілому, а не лише на проблемах окремих сегментів, зокрема владних. Державна антикорупційна політика має бути частиною стратегії політичного оновлення країни.

Політична система має позбавлятися політичних проєктів лідерського типу, «партій однієї особи» і наповнюватися партіями ідеологічного змісту з чітким визначенням власного виборця. Інструменти політичної відповідальності влади повинні тісно пов'язуватись з інструментами формування довіри. В економічному сегменті антикорупційна політика має рухатись у контексті децентралізації, деолігархізації, демонополізації, активного розширення ринку у бік свободи руху капіталів, робочої сили, товарів та послуг. У культурологічному аспекті ця політика має реалізовувати не як заклик до тотальної протії корупції, а, насамперед, пропозицію впровадження іншого способу соціальних відносин. У правовому сегменті успіх антикорупційної стратегії прямо пов'язується із утвердженням верховенства права, законності, справедливого правосуддя. І, навпаки, спроби «прискорити боротьбу» на основі хибних юридичних конструкцій приречені на негативний результат [5, с.204].

Відповідно до статті 18 Закону України «Про запобігання корупції» Засади антикорупційної політики (Антикорупційна стратегія) визначаються Верховною Радою України. Верховна Рада України щороку не пізніше 1 червня проводить парламентські слухання з питань ситуації щодо корупції, затверджує та оприлюднює щорічну національну доповідь щодо реалізації засад антикорупційної політики. Антикорупційна стратегія розробляється Національним агентством з питань запобігання корупції на основі аналізу ситуації щодо корупції, а також результатів виконання попередньої антикорупційної стратегії.

Підтримуємо думку народного депутата України, Голову Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності Монастирського Д.А., відносно того, що при формуванні

антикорупційної стратегії деякі аспекти залишаються поза увагою державних інституцій: здійснення постійного оцінювання рівня корупції, моніторингу ефективності вжитих антикорупційних заходів, формування світогляду несприйняття корупції в суспільстві тощо. Регламентація та нормативне закріплення окреслених завдань сприятиме підвищенню рівня довіри населення до антикорупційних і правоохоронних органів [6, с. 15-16.].

Формування послідовної, прозорої, дієвої та скоординованої державної антикорупційної політики є актуальним завданням для уповноважених органів державної влади, що передбачають заходи організаційного, економічного, правового, інформаційного та кадрового спрямування. Важливе значення щодо питань запобігання корупції має підвищення рівня правової культури, обізнаності та правосвідомості не наділених державною владою громадян та публічних службовців. Вибудовуючи й упроваджуючи антикорупційну комунікаційну стратегію, уповноважені державні органи в галузі протидії корупції взаємодіють не лише з органами державної влади та місцевого самоврядування, а й громадськістю. Налагодження діалогу державних органів із суспільством, активне залучення громадян до співпраці в галузі запобігання корупції, є запорукою успішної реалізації державної антикорупційної політики.

Література

1. Державна антикорупційна політика і запобігання та протидія корупції на публічній службі в органах державної влади і органах місцевого самоврядування: монографія / автор. кол. ; В. В. Васинович, Т. Е. Василевська, В. Ф. Нестерович, Е. В. Расюк, А. В. Савченко, В. Л. Федоренко (кер.) та ін. ; за ред. проф. Ю.В. Ковбасюка і проф. В. Л. Федоренка. К.: 2016. 524 с.
2. Науково-практичний коментар до Закону України «Про запобігання корупції» / Наук. ред. Хавронюк М.І. К. : Ваіте, 2018. 472 с.
3. Дубровський В., Джон Лаф. Україна має зосередитися на запобіганні корупції, а не покаранні: URL: <https://voxukraine.org/uk/ukrayinamaye-zosereditsiya-na-zapobiganni-koruptsiyi-a-ne-pokaranni-velikijantikoruptionsijni-analiz>.
4. Політична корупція перехідної доби / Пер. з англійської / За ред. С. Коткіна та А. Шайо. К., 2004. XX, 440 с.
5. Сірий М.І. Базові засади антикорупційної політики в демократичній державі. /Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі [Текст] : матеріали IV Міжнар. наук.- практ. конф. (Київ, 12 груд. 2019 р.) : у 2 ч. / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарєв, С. С. Чернявський та ін.]. К : НАВС, 2019. Ч. 1. 264 с., С.201-204.
6. . Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі [Текст] : матеріали IV Міжнар. наук.- практ. конф. (Київ, 12 груд. 2019 р.) : у 2 ч. / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарєв, С. С. Чернявський та ін.]. – К., 2019. Ч. 1. 264 с.

<i>Ігнатченко І.Г.</i> ЩОДО АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФУНКЦІЙ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ	26
<i>Карагіоз Р.С., Наумкіна С.М.</i> THE SELF-GOVERNMENT IN THE CONTENT OF THE PHENOMENON OF SELF-RESTRICTION OF STATE POWER AND MOVEMENT TO THE RULE OF LAW	27
<i>Коропатов О.М.</i> ДЕЯКІ ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ	28
<i>Косаревська О.В.</i> ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ СУБ'ЄКТІВ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ	30
<i>Крижановська О. В.</i> СОЦІАЛЬНІ МЕДІЙНІ ЗАСОБИ ІНФОРМАЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ ТА СУСПІЛЬСТВА	33
<i>Крижановська О. В., Уткіна К.С.</i> ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ ТА НАСЕЛЕННЯ ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ТА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ	36
<i>Кубаєнко А.В.</i> МЕХАНІЗМ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ ТА СУСПІЛЬСТВА В СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВООХОРОННОЇ ФУНКЦІЇ	37
<i>Маковій В.П.</i> ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ ПРО МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ ЗА ПРОГРАМОЮ МЕДИЧНИХ ГАРАНТІЙ	39
<i>Мирза С.С.</i> ЕТАПИ СТВОРЕННЯ ТА ПРАВОВА ПРИРОДА КОНДОМІНІУМІВ: ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	42
<i>Мозоль В. В.</i> ПОЗИТИВНИЙ ДОСВІД ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОВІДНИХ КРАЇН ЄВРОПИ	44
<i>Мукоїда Р.В., Берендєєва А.І.</i> ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ «CUSTODY RECORDS» В ДІЯЛЬНІСТЬ РОБОТИ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	46
<i>Пастух І. Д.</i> НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПОВ'ЯЗАНІ З КОРУПЦІЄЮ	48
<i>Пашковська М.В., Федоровська Н.В.</i> ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ СУМІСНИЦТВА ТА СУМІЩЕННЯ З ІНШИМИ ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ	49